Šis dokuments ir izveidots vienīgi dokumentācijas nolūkos, un iestādes neuzņemas nekādu atbildību par tā saturu

►**B**

PADOMES REGULA (EK) Nr. 21/2004

(2003. gada 17. decembris),

ar ko izveido aitu un kazu identifikācijas un reģistrācijas sistēmu un ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1782/2003 un Direktīvas 92/102/EEK un 64/432/EEK

(OV L 5, 9.1.2004, lpp. 8)

Grozīta ar:

		Oficiālais Vēstnesis		
		Nr.	Lappuse	Datums
►**M1**	Padomes Regula (EK) Nr. 1791/2006 (2006. gada 20. novembrī)	L 363	1	20.12.2006

▼B

PADOMES REGULA (EK) Nr. 21/2004

(2003. gada 17. decembris),

ar ko izveido aitu un kazu identifikācijas un reģistrācijas sistēmu un ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1782/2003 un Direktīvas 92/102/EEK un 64/432/EEK

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu, jo īpaši 37. pantu,

ņemot vērā Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu ([1]),

ņemot vērā Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejas atzinumu ([2]),

tā kā:

(1) Ievērojot 3. panta 1. punkta c) apakšpunktu Padomes 1990. gada 26. jūnija Direktīvā 90/425/EEK par veterinārajām un zootehniskajām pārbaudēm, kas piemērojamas Kopienas iekšējā tirdzniecībā ar noteiktiem dzīviem dzīvniekiem un produktiem, lai izveidotu iekšējo tirgu ([3]), dzīvnieki Kopienas iekšējai tirdzniecībai jāidentificē saskaņā ar Kopienas noteikumu prasībām un jāreģistrē tā, lai varētu noteikt izcelsmes vai tranzīta saimniecību, centru vai organizāciju. No 1993. gada 1. janvāra šīs identifikācijas un reģistrācijas sistēmas tika attiecinātas arī uz dzīvnieku pārvietošanu katras dalībvalsts teritorijā.

(2) 14. pants Padomes 1991. gada 15. jūlija Direktīvā 91/496/EEK, ar ko nosaka principus attiecībā uz tādu dzīvnieku veterināro pārbaužu organizēšanu, kurus Kopienā ieved no trešām valstīm, un ar ko groza Direktīvu 89/662/EEK, Direktīvu 90/425/EEK un Direktīvu 90/675/EEK ([4]), nosaka, ka Direktīvas 90/425/EEK 3. panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzētā identifikācija un reģistrācija jāveic pēc veterināro pārbaužu izdarīšanas, izņemot nokaušanai paredzētos dzīvniekus un reģistrētus zirgu dzimtas dzīvniekus.

(3) Noteikumi par aitu un kazu reģistrēšanu un identificēšanu konkrēti ir noteikti Direktīvā 92/102/EEK ([5]). Attiecībā uz aitām un kazām pieredze, jo īpaši mutes un nagu sērgas krīze, ir parādījusi, ka Direktīvas 92/102/EEK īstenošana nav apmierinoša un ir vajadzīgiuzlabojumi. Tādēļ jānosaka daudz stingrāki un specifiskāki noteikumi, kā attiecībā uz liellopiem jau tas ir darīts ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 17. jūlija Regulu (EK) Nr. 1760/2000, ar ko izveido liellopu identifikācijas un reģistrācijas sistēmu ([6]).

(4) No Kopienas tiesību aktu struktūras, jo īpaši no Regulas (EK) Nr. 1760/2000, iziet, ka vispārlietotie jēdzieni "audzētājs" un "saimniecība" neattiecas uz veterināro praksi vai klīnikām. Lai

([1]) Atzinums sniegts 2003. gada 17. novembrī (*Oficiālajā Vēstnesī* vēl nav publicēts).
([2]) OV C 208, 3.9.2003., 32. lpp.
([3]) OV L 224, 18.8.1990., 29. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2002/33/EK (OV L 315, 19.11.2002., 14. lpp.).
([4]) OV L 268, 24.9.1991., 56. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Direktīvu 96/43/EK (OV L 16, 22.1.1996., 3. lpp.).
([5]) OV L 355, 5.12.1992., 32. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar 1994. gada Pievienošanās aktu.
([6]) OV L 204, 11.8.2000., 1. lpp.

▼B

darītu tiesību aktus vieglāk uztveramus, šo jēdzienu joma jādefinē skaidrāk.

(5) Tādēļ jāgroza Direktīva 92/102/EEK, lai tā skaidri noteiktu, ka liellopi jau ir izslēgti no tās darbības jomas, un līdzīgi izslēgtu arī aitas un kazas.

(6) Padomes 1964. gada 26. jūnija Direktīva 64/432/EK par dzīvnieku veselības problēmām, kas ietekmē Kopienas iekšējo tirdzniecību ar liellopiem un cūkām ([1]), arī ir jāgroza, lai tajā atjauninātu atsauces uz Kopienas tiesību aktiem, kas attiecas uz konkrēto sugu dzīvnieku identifikāciju.

(7) Komisija 1998. gadā uzsāka plašu dzīvnieku elektroniskās identificēšanas (*IDEA*) projektu un 2002. gada 30. aprīlī pabeidza nobeiguma ziņojumu. Minētais projekts pierādīja, ka, lietojot elektroniskos identifikatorus aitām un kazām, attiecībā uz šiem dzīvniekiem var panākt ievērojamus uzlabojumus ar noteikumu, ka izpildīti daži nosacījumi par papildu pasākumiem.

(8) Aitu un kazu elektroniskās identifikācijas tehnoloģija ir izstrādāta līdz pakāpei, ka to var izmantot. Līdz tiks izstrādāti īstenošanas pasākumi, kas vajadzīgi, lai visā Kopienā pienācīgi ieviestu elektroniskās identifikācijas sistēmu, efektīvai identifikācijas un reģistrācijas sistēmai, kas ļaus ņemt vērā turpmākas Kopienas mēroga izstrādnes elektroniskās identifikācijas īstenošanas jomā, jānodrošina iespēja veikt dzīvnieku un to dzimšanas saimniecību individuālu identificēšanu.

(9) Lai ņemtu vērā turpmākās izstrādnes aitu un kazu elektroniskās identifikācijas jomā un jo īpaši pieredzi, kas gūta, to īstenojot, Komisija kopā ar nepieciešamajiem priekšlikumiem iesniedz Padomei ziņojumu par iespējamo elektroniskās identificēšanas sistēmas piemērošanu Kopienas mērogā.

(10) Komisijai, jo īpaši ņemot vērā darbu, ko veicis tās Apvienotais pētniecības centrs, jāsniedz arī sīki izstrādāti tehniski norādījumi, definīcijas un procedūras attiecībā uz identifikatoru un nolasītāju tehniskajiem parametriem, testa procedūrām, pieņemšanas kritērijiem un sertifikāta paraugu apstiprinātām testa laboratorijām, piemērotu identifikatoru un nolasītāju iepirkumu, identificēšanas ierīču lietošanu, to nolasīšanu un atjaunošanu, identificēšanas ierīču kodificēšanu, kopīgu glosāriju, datu leksikonu un paziņošanas standartiem.

(11) Dalībvalstīs, kurās ir relatīvi neliels aitu vai kazu skaits, elektroniskās identifikācijas sistēma var nebūt pietiekami pamatota; tādēļ ieteicams, lai šādas dalībvalstis varētu izvēlēties, vai piemērot šo sistēmu. Jāparedz arī ātra procedūra, kā pielāgojami demogrāfiskie sliekšņi, zem kuriem elektroniskās identifikācijas lietošana var nebūt obligāta.

(12) Lai varētu sekot aitu un kazu pārvietošanai, dzīvnieki pienācīgi jāidentificē un visiem to pārvietošanas gadījumiem jābūt izsekojamiem.

(13) Dzīvnieku audzētājiem jāglabā atjaunināta informācija par dzīvniekiem, kas ir to saimniecībās. Kopienā jānosaka minimālā vajadzīgā informācija.

(14) Katrai dalībvalstij jāizveido galvenais reģistrs, kas ietver atjauninātu visu to dzīvnieku audzētāju sarakstu, uz kuriem attiecas šī regula un kuri tās teritorijā ir iesaistīti šajā pasākumā, un kas reģistrā ietver Kopienā noteikto minimālo informāciju.

([1]) OV L 121, 29.7.1964., 1977./64. lpp. Direktīvā jaunākie grozījumi izdarīti ar Komisijas Regulu (EK) Nr. 1226/2002 (OV L 179, 9.7.2002., 13. lpp.).

▼B

(15) Lai ātri un precīzi varētu izsekot dzīvniekiem, katrai dalībvalstij jāizveido elektroniska datubāze, kurā reģistrēs visas saimniecības tās teritorijā un dzīvnieku pārvietošanu.

(16) Visā Kopienā jānosaka, kādi identifikācijas līdzekļi lietojami.

(17) Dzīvnieku tirdzniecībā iesaistītajām personām jāveic savu darījumu uzskaite, un šī uzskaite pēc kompetentās iestādes pieprasījuma jādara tai pieejama.

(18) Lai nodrošinātu šīs regulas pareizu piemērošanu, jānodrošina ātra un efektīva informācijas apmaiņa starp dalībvalstīm par identifikāciju un saistītajiem dokumentiem. Kopienas noteikumi par to pieņemti ar Padomes 1997. gada 13. marta Regulu (EEK) Nr. 515/97 par dalībvalstu pārvaldes iestāžu savstarpēju palīdzību un šo iestāžu un Komisijas sadarbību, lai nodrošinātu muitas un lauksaimniecības tiesību aktu pareizu piemērošanu ([1]), un ar Padomes 1989. gada 21. novembra Direktīvu 89/608/EEK par dalībvalstu administratīvo iestāžu savstarpējo palīdzību un šo iestāžu un Komisijas sadarbību, lai nodrošinātu tiesību aktu pareizu piemērošanu veterinārijas un zootehnikas jomā ([2]).

(19) Lai garantētu šajā regulā paredzētās kārtības uzticamību, dalībvalstīm jāīsteno piemēroti un adekvāti kontroles pasākumi, neskarot Padomes 1995. gada 18. decembra Regulu (EK, *Euratom*) Nr. 2988/95 par Eiropas Kopienu finanšu interešu aizsardzību ([3]).

(20) Lai ņemtu vērā ar šo regulu izveidoto sistēmu, noteikta atbalsta piešķiršanai, ievērojot Padomes 2003. gada 29. septembra Regulu (EK) Nr. 1782/2003, ar ko izveido kopīgus noteikumus tiešā atbalsta shēmām saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem ([4]), minētā regula attiecīgi jāgroza.

(21) Šīs regulas īstenošanai vajadzīgie pasākumi jāpieņem saskaņā ar Padomes 1999. gada 28. jūnija Lēmumu 1999/468/EK, ar ko nosaka procedūras, kas jāveic, lai īstenotu Komisijai piešķirtās izpildu pilnvaras ([5]),

IR PIEŅĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

1. Katra dalībvalsts saskaņā ar šīs regulas noteikumiem izveido aitu un kazu identifikācijas un reģistrācijas sistēmu.

2. Šo regulu piemēro, neskarot Kopienas noteikumus, kas var būt pieņemti slimību apkarošanas vai kontroles mērķiem, un neskarot Direktīvu 91/496/EEK un Regulu (EEK) Nr. 1782/2003.

2. pants

Šajā regulā:

a) "dzīvnieks" ir jebkura aita vai kaza;

b) "saimniecība" ir jebkurš uzņēmums, jebkura struktūra vai tad, ja audzēšana notiek brīvās turēšanas apstākļos, tā ir vide, kurā dzīvnieks tiek turēts, audzēts vai aprūpēts pastāvīgi vai uz laiku, izņemot veterinārās prakses vai klīnikas;

([1]) OV L 82, 22.3.1997., 1. lpp.
([2]) OV L 351, 2.12.1989., 34. lpp.
([3]) OV L 312, 23.12.1995., 23. lpp.
([4]) OV L 270, 21.10.2003., 1. lpp.
([5]) OV L 184, 17.7.1999., 23. lpp.

▼B

c) “audzētājs” ir jebkura fiziska vai juridiska persona, kas ir atbildīga par dzīvniekiem, pat ja tas ir uz laiku, izņemot veterinārās prakses vai klīnikas;

d) “kompetentā iestāde” ir dalībvalsts galvenā iestāde vai iestādes, kas atbild par veterināro pārbaužu veikšanu un šīs regulas piemērošanu vai kam tās uzdotas, vai — attiecībā uz piemaksu kontroli — iestāde, kurai uzdota Regulas (EK) Nr. 1782/2003 īstenošana;

e) “Kopienas iekšējā tirdzniecība” ir Direktīvas 91/68/EEK ([1]) 2. panta 6. punktā definētā tirdzniecība.

3. pants

1. Aitu un kazu identifikācijas un reģistrācijas sistēmā ietilpst šādi elementi:

a) katra dzīvnieka identificēšanas līdzekļi;

b) atjaunināti reģistri, ko glabā katrā saimniecībā;

c) pavaddokumenti;

d) galvenais reģistrs vai elektroniska datubāze.

2. Komisijai un attiecīgās dalībvalsts kompetentajai iestādei ir pieejama visa informācija, uz kuru attiecas šī regula. Dalībvalstis un Komisija veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu šo datu pieejamību visām ieinteresētajām personām, tostarp patērētāju organizācijām, kuras atzinusi dalībvalsts, ar noteikumu, ka tiek ievērotas valsts tiesību aktos paredzētās datu aizsardzības un konfidencialitātes prasības.

4. pants

1. Laikposmā, kas no dzīvnieka dzimšanas jānosaka dalībvalstij, un katrā ziņā pirms dzīvnieka aizvešanas no saimniecības, kurā tas dzimis, visus saimniecības dzīvniekus, kas dzimuši pēc 2005. gada 9. jūlija ►M1 vai attiecībā uz Bulgāriju un Rumāniju — pievienošanās dienas, ◄ identificē saskaņā ar 2. punktu. Minētais laikposms nav ilgāks par sešiem mēnešiem.

Attiecībā uz dzīvniekiem, ko audzē ekstensīvās lauksaimniecības vai brīvās turēšanas apstākļos, pieļaujot atkāpi, dalībvalsts var pagarināt šo laikposmu, tomēr tas nedrīkst pārsniegt deviņus mēnešus. Attiecīgās dalībvalstis informē Komisiju par piešķirto atkāpi. Ja vajadzīgs, saskaņā ar 13. panta 2. punktā minēto procedūru var pieņemt īstenošanas noteikumus.

2. a) Dzīvniekus identificē ar pirmajiem identifikācijas līdzekļiem, kas atbilst pielikuma A iedaļas 1. līdz 3. punkta prasībām.

b) Ar otrajiem identifikācijas līdzekļiem, ko apstiprinājusi kompetentā iestāde un kas atbilst pielikuma A iedaļas 4. punktā uzskaitītajiem tehniskajiem parametriem.

c) Tomēr līdz 9. panta 3. punktā minētajai dienai otros identifikācijas līdzekļus drīkst aizstāt ar sistēmu, kas noteikta pielikuma A iedaļas 5. punktā, izņemot dzīvniekiem, ko pērk vai pārdod Kopienas iekšējā tirdzniecībā.

d) Dalībvalstis, kuras ievieš c) apakšpunktā minēto sistēmu, lūdz, lai Komisija to apstiprina saskaņā ar 13. panta 2. punktā paredzēto procedūru. Tālab Komisija izskata dalībvalstu iesniegto dokumentāciju un veic vajadzīgās pārbaudes, lai novērtētu sistēmu. Kad šīs pārbaudes pabeigtas, Komisija 90 dienu laikā pēc apstiprinājuma pieprasījuma saņemšanas iesniedz

([1]) OV L 46, 19.2.1991., 19. lpp.

▼B

Pastāvīgajai pārtikas aprites un dzīvnieku veselības komitejai ziņojumu kopā ar piemērotu pasākumu projektu.

3. Tomēr dzīvniekiem, ko paredzēts nokaut līdz 12 mēnešu vecumam un kas nav paredzēti ne Kopienas iekšējam tirgum, ne izvešanai uz trešām valstīm, kompetentā iestāde var atļaut izmantot pielikuma A iedaļas 7. punktā aprakstīto identificēšanas metodi kā alternatīvu 2. punktā minētajiem identifikācijas līdzekļiem.

4. Visus dzīvniekus, ko ieved no trešām valstīm un kam pēc 2005. gada 9. jūlija ►M1 vai attiecībā uz Bulgāriju un Rumāniju — pievienošanās dienas, ◄ veiktas Direktīvā 91/496/EEK noteiktās pārbaudes un kas paliek Kopienas teritorijā, saskaņā ar 2. punktu identificē galamērķa saimniecībā, kur nodarbojas ar lopkopību, termiņā, kurš jānosaka dalībvalstij un nepārsniedz 14 dienas pēc pārbaužu veikšanas, un katrā ziņā, pirms dzīvniekus aizved no saimniecības.

Sākotnējo identifikāciju, ko noteikusi trešā valsts, reģistrē 5. pantā paredzētajā saimniecības reģistrā kopā ar identifikācijas kodu, ko saimniecībai piešķīrusi galamērķa dalībvalsts.

Tomēr 1. punktā paredzētā identificēšana nav vajadzīga dzīvniekam, ko paredzēts nokaut, ja dzīvnieku pārved tieši no veterinārās robežkontroles punkta uz kautuvi, kas atrodas dalībvalstī, ja ir veiktas pirmajā daļā minētās pārbaudes un ja dzīvnieku nokauj piecu darba dienu laikā pēc šo pārbaužu veikšanas.

5. Visiem dzīvniekiem no citas dalībvalsts saglabā to sākotnējo identifikāciju.

6. Nevienu identifikācijas līdzekli nedrīkst noņemt vai aizstāt bez kompetentās iestādes atļaujas. Ja identifikācijas līdzekļi kļuvuši nenolasāmi vai pazuduši, tiklīdz iespējams, saskaņā ar šo pantu jāpiestiprina aizstājējs ar to pašu kodu. Papildus kodam un atšķirībā no tā aizstājējam var būt atzīme ar aizstājēja kārtas numuru.

Tomēr kompetentā iestāde var atļaut tās kontrolē izmantot identifikācijas aizstājēju ar citu kodu, ja izsekojamības mērķis netiek zaudēts, jo īpaši gadījumā, ja dzīvnieki identificēti saskaņā ar 3. punktu.

7. Identifikācijas līdzekļus piešķir saimniecībai, tos iedala un piestiprina dzīvniekiem kompetentās iestādes noteiktajā veidā.

8. Dalībvalstis informē cita citu un Komisiju par to teritorijā izmantoto līdzekļu modeli un identifikācijas metodi.

9. Līdz 9. panta 3. punktā minētajai dienai dalībvalstis, kas brīvprātīgi ieviesušas elektronisko identifikāciju saskaņā ar pielikuma A iedaļas 4. un 6. punkta noteikumiem, nodrošina, lai individuālais elektroniskās identifikācijas numurs un izmantoto līdzekļu parametri būtu norādīti attiecīgajā sertifikātā, kam saskaņā ar Direktīvu 91/68/EEK jābūt pie dzīvniekiem, kurus pērk vai pārdod Kopienas iekšējā tirdzniecībā.

5. pants

1. Katrs dzīvnieku audzētājs, izņemot pārvadātāju, glabā un atjaunina reģistru, kurā ir vismaz pielikuma B iedaļā uzskaitītā informācija.

2. Dalībvalstis var prasīt, lai audzētāji 1. punktā minētajā reģistrā papildus pielikuma B iedaļā minētajai informācijai ierakstītu sīkāku formāciju.

3. Reģistrs ir kompetentās iestādes apstiprinātā formā — ar roku rakstīts vai elektroniskā veidā, un vienmēr pēc pieprasījuma tas ir pieejams kompetentajai iestādei vismaz kompetentās iestādes noteiktajā laikā, kas nedrīkst būt mazāks par trim gadiem.

4. Atkāpjoties no 1. punkta, pielikuma B iedaļā prasītais informācijas reģistrs nav obligāts dalībvalstij, kuras centralizētajā elektroniskajā datubāzē jau šī informācija ir iekļauta.

▼B

5. Katrs audzētājs pēc pieprasījuma sniedz kompetentajai iestādei visu informāciju par to pēdējos trijos gados viņam piederējušo, viņa audzēto, pārvadāto, realizēto vai nokauto dzīvnieku izcelsmi, identifikāciju un, attiecīgos gadījumos, galamērķi.

6. Dalībvalstis informē cita citu un Komisiju par saimniecības reģistra modeli, ko izmanto to teritorijā, un, ja vajadzīgs, par piešķirto atkāpi no 1. punkta noteikumiem.

6. pants

1. No 2005. gada 9. jūlija, ►M1 vai attiecībā uz Bulgāriju un Rumāniju — pievienošanās dienas, ◄ katrreiz pārvietojot dzīvnieku valsts teritorijā no vienas atsevišķas saimniecības uz citu, pie tā ir pavaddokuments, kura pamatā ir paraugs, ko sagatavojusi kompetentā iestāde un kur ietverta vismaz pielikuma C iedaļā norādītā minimālā informācija, un šo dokumentu aizpilda audzētājs, ja vien to jau nav izdarījusi kompetentā iestāde.

2. Šā panta 1. punktā minētajā pavaddokumentā papildus pielikuma C iedaļā ietvertajai informācijai dalībvalstis var norādīt sīkāku informāciju vai prasīt, lai šāda informācija tiktu norādīta.

3. Audzētājs galamērķa saimniecībā glabā pavaddokumentu vismaz kompetentās iestādes noteikto laikposmu, kas nedrīkst būt īsāks par trim gadiem. Pēc pieprasījuma viņš iesniedz kompetentajai iestādei šā dokumenta kopiju.

4. Atkāpjoties no 1. punkta, pavaddokuments nav obligāts dalībvalstī, kurā darbojas centralizēta elektroniskā datubāzē, kur ir vismaz pielikuma C iedaļā prasītā informācija, izņemot audzētāja parakstu.

5. Dalībvalstis dara zināmu cita citai un Komisijai to teritorijā izmantotā pavaddokumenta paraugu, un attiecīgā gadījumā — 4. punktā minēto atkāpi.

7. pants

1. Dalībvalstis nodrošina, lai kompetentajai iestādei būtu visu saimniecību galvenais reģistrs, kas attiecas uz dzīvnieku audzētājiem to teritorijā, izņemot pārvadātājus.

2. Reģistrā iekļauj saimniecības identifikācijas kodu vai, ja to atļauj kompetentā iestāde, tā audzētāja identifikācijas kodu, kas nav pārvadātājs, audzētāja nodarbošanos, produkcijas veidu (gaļa vai piens) un audzētās sugas. Ja audzētājs tur dzīvniekus pastāvīgi, tas sagatavo turēto dzīvnieku sarakstu, ko regulāri, katrā ziņā vismaz vienreiz gadā, fiksē dalībvalsts kompetentā iestāde.

3. Saimniecība paliek galvenajā reģistrā, līdz pagājuši trīs gadi pēc kārtas, kopš saimniecībā vairs nav dzīvnieku. No 2005. gada 9. jūlija ►M1 vai attiecībā uz Bulgāriju un Rumāniju — pievienošanās dienas, ◄ reģistru iekļauj 8. panta 1. punktā minētajā elektroniskajā datubāzē.

8. pants

1. No 2005. gada 9. jūlija ►M1 vai attiecībā uz Bulgāriju un Rumāniju — pievienošanās dienas, ◄ katras dalībvalsts kompetentā iestāde saskaņā ar pielikuma D iedaļas 1. punktu izveido elektronisku datubāzi.

2. Katrs dzīvnieku audzētājs, izņemot pārvadātājus, 30 dienu laikā informē kompetento iestādi par audzētāju vai saimniecību un 7 dienu laikā par dzīvnieku pārvietošanu, sniedzot šādas ziņas:

▼B

a) informāciju ierakstam galvenajā reģistrā un inventarizācijas sarakstu, kas minēts 7. panta 2. punktā, kā arī informāciju par 1. punktā minētās datubāzes izveidošanu;

b) dalībvalstīs, kur piemēro 6. panta 4. punktā minēto atkāpi, katrreiz, kad pārvieto kādu dzīvnieku — sīkas ziņas par pārvietošanu, kā noteikts 6. pantā minētajā pavaddokumentā.

3. Katras dalībvalsts kompetentā iestāde, ja vēlas, var izveidot elektronisku datubāzi, kurā ir vismaz pielikuma D iedaļas 2. punktā minētā informācija.

4. Dalībvalstis papildus pielikuma D iedaļas 1. un 2. punktā minētajai informācijai var ievadīt 1. un 3. punktā minētajā elektroniskajā datubāzē sīkāku informāciju.

5. No 2008. gada 1. janvāra 3. punktā minētā datubāze ir obligāta.

9. pants

1. Norādījumus un procedūras elektroniskās identifikācijas īstenošanai pieņem saskaņā ar 13. panta 2. punktā minēto procedūru.

2. Lēmumus, kas minēti 1. punktā, pieņem, lai uzlabotu vispārējo elektronisko identifikāciju.

3. No 2008. gada 1. janvāra elektroniskā identifikācija atbilstoši 1. punktā minētajiem norādījumiem un saskaņā ar pielikuma A iedaļas attiecīgajiem noteikumiem ir obligāta visiem dzīvniekiem.

Tomēr dalībvalstīs, kurās kopējais aitu un kazu skaits ir 600 000 vai mazāks, šāda elektroniskā identifikācija var nebūt obligāta dzīvniekiem, kurus nepārdod un nepērk Kopienas iekšējā tirgū.

Dalībvalstīs, kurās kopējais kazu skaits ir 160 000 vai mazāks, arī šāda elektroniskā identifikācija var nebūt obligāta kazām, kuras nepārdod un nepērk Kopienas iekšējā tirgū.

4. Līdz 2006. gada 30. jūnijam Komisija iesniedz Padomei ziņojumu par elektroniskās identifikācijas sistēmas realizēšanu, pievienojot tam vajadzīgos priekšlikumus, par ziņojumu Padome lemj ar kvalificētu balsu vairākumu, pēc vajadzības apstiprinot vai grozot 3. punktā minēto datumu un vajadzības gadījumā atjauninot tehniskos aspektus, kas attiecas uz elektroniskās identifikācijas realizēšanu.

10. pants

1. Pielikumu grozījumus un pasākumus, kas vajadzīgi, lai īstenotu šo regulu, pieņem saskaņā ar 13. panta 2. punktā minēto procedūru.

Šie pasākumi īpaši attiecas uz:

a) veicamo pārbaužu minimālo apjomu;

b) administratīvo sodu piemērošanu;

c) vajadzīgajiem pārejas noteikumiem sistēmas sākuma posmam.

2. Saskaņā ar 13. panta 2. punktā minēto procedūru var atjaunināt šādus datus:

a) termiņus 8. panta 2. punktā minētās informācija sniegšanai;

b) demogrāfiskos sliekšņus ganāmpulkiem, kas minēti 9. panta 3. punkta otrajā un trešajā daļā.

▼B

11. pants

1. Dalībvalstis paziņo cita citai un Komisijai, kura kompetentā iestāde atbild par šīs regulas izpildes nodrošināšanu.

2. Dalībvalstis nodrošina, lai visas personas, kas atbild par dzīvnieku identificēšanu un reģistrēšanu, saņemtu instrukciju un norādījumus par attiecīgajiem pielikuma noteikumiem un lai būtu iespējams apmeklēt arī piemērotus mācību kursus.

12. pants

1. Dalībvalstis veic visus vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu šīs regulas noteikumu izpildi. Paredzētās pārbaudes neierobežo nevienas citas pārbaudes, ko Komisija var veikt saskaņā ar Regulas (EK, *Euratom*) Nr. 2988/95 9. pantu.

2. Dalībvalstis paredz noteikumus par sankcijām, ko piemēro par šīs regulas noteikumu pārkāpumiem, un veic visus pasākumus, kuri vajadzīgi, lai nodrošinātu to īstenošanu. Paredzētajām sankcijām jābūt efektīvām, samērīgām un preventīvām.

3. Komisijas eksperti kopā ar kompetentajām iestādēm:

a) pārbauda, vai dalībvalstis pilda šīs regulas prasības;

b) vajadzības gadījumā veic pārbaudes uz vietas, lai nodrošinātu, ka 1. punktā paredzētās pārbaudes tiek veiktas saskaņā ar šo regulu.

4. Dalībvalsts, kuras teritorijā notiek pārbaude uz vietas, sniedz Komisijas ekspertiem visu palīdzību, kas tiem var būt vajadzīga, lai izpildītu uzdevumus.

Pārbaužu rezultāti jāapspriež ar attiecīgās dalībvalsts kompetento iestādi pirms nobeiguma ziņojuma sagatavošanas un izplatīšanas.

5. Ja Komisija uzskata, ka pārbaužu rezultāti to pamato, tā 13. panta 1. punktā minētajā Pastāvīgajā pārtikas aprites un dzīvnieku veselības komitejā izskata situāciju. Tā var pieņemt vajadzīgos lēmumus saskaņā ar 13. panta 2. punktā minēto procedūru.

6. Komisija pārrauga pārmaiņas situācijā. Ņemot vērā šīs pārmaiņas, tā saskaņā ar 13. panta 2. punktā minēto procedūru var grozīt vai atcelt 5. punktā minētos lēmumus.

7. Sīki izstrādātus šā panta piemērošanas noteikumus vajadzības gadījumā pieņem saskaņā ar 13. panta 2. punktā minēto procedūru.

13. pants

1. Komisijai palīdz Pastāvīgā pārtikas aprites un dzīvnieku veselības komiteja, kas izveidota ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 178/2002 ([1]).

2. Ja ir atsauce uz šo punktu, piemēro Lēmuma 1999/468/EK 5. un 7. pantu.

Lēmuma 1999/468/EK 5. panta 6. punktā minētais termiņš ir trīs mēneši.

3. Komiteja pieņem savu reglamentu.

14. pants

Regulu (EEK) Nr. 1782/2003 groza šādi:

([1]) OV L 31, 1.2.2002., 1. lpp.

▼B

1. Regulas 18. panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

"2. Ja piemēro 67., 68., 69., 70. un 71. pantu, integrētajā sistēmā iekļauj dzīvnieku identifikācijas un reģistrācijas sistēmu, kas, no vienas puses, izveidota saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2000. gada 17. jūlija Regulu (EK) Nr. 1760/2000, ar ko izveido liellopu identifikācijas un reģistrācijas sistēmu un paredz liellopu gaļas un liellopu gaļas produktu marķēšanu, kā arī Padomes Regulas (EK) Nr. 820/87 atcelšanu (*), un, no otras puses, saskaņā ar Padomes 2003. gada 17. decembra Regulu (EK) Nr. 21/2004, ar ko izveido aitu un kazu identifikācijas un reģistrācijas sistēmu (**).

_____
(*) OV L 204, 11.8.2000., 1. lpp.
(**) OV L 5, 9.1.2004., 8. lpp."

2. Regulas 25. panta 2. punkta otro daļu aizstāj ar šādu:

"Šīs sistēmas, jo īpaši dzīvnieku identifikācijas un reģistrācijas sistēma, kas izveidotas saskaņā ar Direktīvu 92/102/EEK, Regulu (EK) Nr. 1760/2000 un Padomes Regulu (EK) Nr. 21/2004, ar ko izveido aitu un kazu identifikācijas un reģistrācijas sistēmu un ar ko groza Regulu (EEK) Nr. 1782/2003, šīs regulas 26. panta nozīmē ir saderīgas ar integrēto sistēmu."

3. Regulas 115. panta 2. punktu aizstāj ar šādu tekstu:

"2. Kad Padomes Regula (EK) Nr. 21/2004, ar ko izveido aitu un kazu identifikācijas un reģistrācijas sistēmu un ar ko groza Regulu (EEK) Nr. 1782/2003, kļūst piemērojama, lai varētu pretendēt uz piemaksu, dzīvniekiem jābūt identificētiem un reģistrētiem saskaņā ar šiem noteikumiem."

4. Regulas III pielikuma A iedaļu papildina ar šādu 8.a punktu:

"8.a	Padomes 2003. gada 17. decembra Regula (EK) Nr. 21/2004, ar ko izveido aitu un kazu identifikācijas un reģistrācijas sistēmu un ar ko groza Regulu (EK) Nr. 1782/2003 un Direktīvas 92/102/EEK un 64/432/EEK (OV L 5, 9.1.2004., 8. lpp.).	3., 4. un 5. pants"

15. pants

Direktīvu 92/102/EEK groza šādi:

1. Direktīvas 2. panta a) punktu aizstāj ar šādu:

"a) "dzīvnieks" ir jebkurš Direktīvā 64/432/EEK (*) minēto sugu dzīvnieks, izņemot liellopus.

_____
(*) OV 121, 29.7.1964., 1977./64. lpp."

2. Direktīvas 3. panta 2. punktu aizstāj ar šādu:

"Saskaņā ar Direktīvas 90/425/EEK 18. pantā noteikto procedūru dalībvalstis var atļaut izslēgt no 1. punkta a) apakšpunkta saraksta fiziskas personas, kuras audzē vienu cūku pašu vajadzībām vai lietošanai pārtikā, vai, ņemot vērā konkrētus apstākļus, ja minētajam dzīvniekam pirms jebkuras pārvietošanas ir veiktas šajā direktīvā noteiktās pārbaudes."

3. Direktīvas 4. pantu groza šādi:

a) minētā panta 1. punkta a) apakšpunktu groza šādi:

— pirmajā daļā svītro vārdus "liellopu vai",

▼B

— otrajā daļā vārdus “par visiem dzimšanas, nāves un pārvietošanas gadījumiem” aizstāj ar “par visiem pārvietošanas gadījumiem”,

— ceturto daļu svītro;

b) minētā panta 1. punkta b) apakšpunktu svītro;

c) minētā panta 3. punkta b) apakšpunkta pirmo daļu aizstāj ar šādu:

“visi to dzīvnieku audzētāji, kuri jāved uz tirgu vai savākšanas centru vai no tirgus vai savākšanas centra, tirgū vai savākšanas centrā tirgus dalībniekam, kurš ir dzīvnieku pagaidu audzētājs, iesniedz dokumentu ar sīkām ziņām par dzīvniekiem.”

4. Direktīvas 5. pantu groza šādi:

a) svītro 2. punktu;

b) minētā panta 3. punktu groza šādi:

— pirmajā daļā svītro vārdus “izņemot liellopus”,

— otro daļu aizstāj ar šādu tekstu:

“Līdz šīs direktīvas 10. pantā paredzētā lēmuma pieņemšanai un atkāpjoties no Direktīvas 90/425/EEK 3. panta 1. punkta c) apakšpunkta, dalībvalstis var piemērot savas valsts sistēmas visiem dzīvnieku pārvietojumiem to teritorijās. Šādām sistēmām jānodrošina iespēja identificēt saimniecību, no kuras ir dzīvnieki, un saimniecību, kurā tie dzimuši. Dalībvalstis paziņo Komisijai par sistēmām, kuras tās gatavojas ieviest šim mērķim, attiecībā uz cūkām — sākot no 1993. gada 1. jūlija. Saskaņā ar Direktīvas 90/425/EEK 18. pantā noteikto procedūru dalībvalstij var lūgt izdarīt grozījumus sistēmā, ja tā neatbilst iepriekš minētajām prasībām”

— ceturto daļu svītro;

c) minētā panta 4. punktu svītro.

5. Direktīvas 11. panta 1. punkta pirmo un trešo ievilkumu svītro.

16. pants

Direktīvas 64/432/EEK 3. panta 2. punkta d) apakšpunktu aizstāj ar šādu tekstu:

“d) cūkas identificē saskaņā ar Direktīvas 92/102/EEK noteikumiem, un liellopus — saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1760/2000 noteikumiem.”

17. pants

Šī regula stājas spēkā divdesmitajā dienā pēc publicēšanas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*.

Regulas 14., 15. un 16. pantu piemēro no 2005. gada 9. jūlija.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

▼B

PIELIKUMS

A. **Identifikācijas līdzekļi**

1. Krotālijas jālieto tā, lai tas viegli varētu saskatīt no attāluma.

2. Krotālijās un citos identifikācijas līdzekļos jābūt šādām zīmēm:

— pirmās zīmes norāda tās saimniecības dalībvalsti, kurā dzīvnieks pirmo reizi identificēts. Šim nolūkam jāizmanto divburtu vai trīsciparu valsts kodi ([1]) saskaņā ar *ISO* 3166,

— pēc valsts koda ir individuālais kods, kas nepārsniedz 13 rakstzīmes.

Papildus šajā punktā paredzētajai informācijai dalībvalstu kompetentās iestādes drīkst atļaut svītrkodu un papildu informāciju par audzētāju, ja tie netraucē salasīt identifikācijas numuru.

3. Pirmajiem identifikācijas līdzekļiem, kas minēti 4. panta 2. punkta a) apakšpunktā, jābūt krotālijām, ko apstiprinājusi kompetentā iestāde, krotālija jāiestiprina vienā ausī, tai jābūt no nenoārdāma materiāla, drošai pret viltojumiem un viegli izlasāmai visā dzīvnieka dzīves laikā, un tai jāpaliek piestiprinātai pie dzīvnieka, nekaitējot tam. Krotālija nav izmantojama atkārtoti, un 3. punktā paredzētajiem ierakstiem jābūt nenodzēšamiem.

4. Otrais identifikācijas līdzeklis, kas minēts 4. panta 2. punkta b) apakšpunktā, var būt:

— krotālija ar tām pašām zīmēm, kas aprakstītas 3. punktā,

vai

— tetovējums, izņemot dzīvniekus, ko pērk vai pārdod Kopienas iekšējā tirgū,

vai

— tikai kazām — zīme uz vēzīša,

vai

— elektronisks transponderis, kas atbilst 6. punktā uzskaitītajiem parametriem.

([1]) Austrija AT 040
Beļģija BE 056
▼M1
Bulgārija BG 100
▼B
Dānija DK 208
Somija FI 246
Francija FR 250
Vācija DE 276
Grieķija EL 300
Īrija IE 372
Itālija IT 380
Luksemburga LU 442
Nīderlande NL 528
Portugāle PT 620
▼M1
Rumānija RO 642
▼B
Spānija ES 724
Zviedrija SE 752
Apvienotā Karaliste UK 826.

▼B

5. Sistēma, kas minēta 4. panta 2. punkta c) apakšpunktā, prasa, lai dzīvnieki tiktu identificēti divējādi — gan norādot saimniecību, gan individuāli, paredzot aizstāšanas procedūru, ja identificēšanas līdzekļi kļūst nesalasāmi vai ir pazuduši, tā jāveic kompetentās iestādes kontrolē un nezaudējot izsekojamību starp saimniecībām, ar mērķi kontrolēt epizootiskās slimības un ar tādu pašu mērķi ļaujot izsekot dzīvnieku pārvietošanai valsts teritorijā.

6. Elektroniskajam identifikatoram jāatbilst šādiem tehniskajiem parametriem:

   — pasīvie transponderi tikai lasīšanas režīmā, izmantojot HDX- vai FDX-B tehnoloģiju, atbilstoši *ISO* standartiem 11784 un 11785,

   — elektroniskajam identifikatoram jābūt nolasāmam ar nolasīšanas ierīcēm, kas atbilst *ISO* standartam 11785, ar ko var nolasīt HDX un FDX-B transponderus,

   — pārnēsājamo nolasīšanas ierīču nolasīšanas attālumam jābūt vismaz 12 cm krotālijām un vismaz 20 cm atgremotāju elektroniskās identificēšanas kapsulām, un stacionāriem nolasītājiem — vismaz 50 cm gan krotālijām, gan atgremotāju elektroniskās identificēšanas kapsulām.

7. Identificēšanas metode, kas minēta 4. panta 3. punktā, ir šāda:

   — dzīvniekus identificē ar kompetentās iestādes apstiprinātu krotāliju, ko iestiprina vienā ausī,

   — krotālijai jābūt no nenoārdāma materiāla, drošai pret viltojumiem, viegli nolasāmai un tādai, ko paredzēts atstāt pie dzīvnieka, nekaitējot tam. Krotālijas nav atjaunojamas, un uz tām jābūt neizdzēšamiem ierakstiem,

   — uz krotālijas jābūt vismaz divburtu valsts kodam un dzimšanas saimniecības identifikācijas kodam.

   Dalībvalstīm, kas izmanto šo metodi, jāinformē Komisija un dalībvalstis 13. panta 1. punktā minētajā komitejā. Ja saskaņā ar šo punktu identificētos dzīvniekus tur pēc 12 mēnešu sasniegšanas vai ja tie paredzēti Kopienas iekšējai tirdzniecībai vai izvešanai uz trešām valstīm, tie jāidentificē saskaņā ar 1. līdz 4. punktu.

B. **Saimniecības reģistrs**

Saimniecības reģistrā jāietver vismaz turpmāk minētā informācija:

1. No 2005. gada 9. jūlija ►**M1** vai attiecībā uz Bulgāriju un Rumāniju — pievienošanās dienas: ◄

   — saimniecības identifikācijas kods,

   — saimniecības adrese un ģeogrāfiskās koordinātas vai līdzvērtīga norāde uz saimniecības ģeogrāfisko atrašanās vietu,

   — produkcijas veids,

   — pēdējās 7. pantā minētās inventarizācijas rezultāti un datums, kad tā notikusi,

   — audzētāja vārds/uzvārds un adrese,

   — attiecībā uz dzīvniekiem, ko aizved no saimniecības — pārvadātāja vārds, tās transportlīdzekļu daļas, kurā pārvadā dzīvniekus, reģistrācijas numurs, galamērķa saimniecības identifikācijas kods vai nosaukums un adrese vai, ja dzīvniekus ved uz kautuvi, kautuves identifikācijas kods vai nosaukums un izbraukšanas datums, vai arī 6. pantā minētā pavaddokumenta dublikāts vai apstiprināta kopija,

   — ja dzīvniekus ieved saimniecībā — tās saimniecības identifikācijas kods, no kuras ieved dzīvniekus, un ievešanas datums,

   — informācija par visiem krotāliju vai elektronisko ierīču aizstāšanas gadījumiem.

2. No dienas, kas noteikts saskaņā ar 9. panta 3. punktu, visiem dzīvniekiem, kas dzimuši pēc minētās dienas, šāda atjaunināta informācija:

   — dzīvnieka identifikācijas kods,

▼B

— dzimšanas gads un identificēšanas diena,

— saimniecības dzīvnieka nāves mēnesis un gads,

— šķirne un, ja zināms, genotips.

Tomēr dzīvniekiem, kas identificēti saskaņā ar A iedaļas 7. punktu, minētās iedaļas 2. punktā minētā informācija jāsniedz par katru to dzīvnieku sūtījumu, kuriem ir vienāda identifikācija, un jānorāda dzīvnieku skaits.

3. Tā kompetentās iestādes pārstāvja vārds/uzvārds un paraksts, kas pārbaudījis reģistru, kā arī diena, kad pārbaude veikta.

C. **Pavaddokuments**

1. Pēc kompetentās iestādes sagatavotā parauga audzētājam jāaizpilda pavaddokuments; tajā jāietver vismaz šāda informācija:

— saimniecības identifikācijas kods,

— audzētāja vārds/uzvārds un adrese,

— kopējais pārvietojamo dzīvnieku skaits,

— galamērķa saimniecības identifikācijas kods vai dzīvnieku nākamā audzētāja identifikācijas kods, vai, ja dzīvniekus ved uz kautuvi, kautuves identifikācijas kods vai nosaukums un atrašanās vieta, vai, ja dzīvniekus pārdzen uz vasaras ganībām, — galamērķa vieta,

— dati par transportlīdzekļiem un pārvadātāju, arī pārvadātāja atļaujas numuru,

— izbraukšanas diena,

— audzētāja paraksts.

2. Sākot no dienas, kas noteikta saskaņā ar 9. panta 3. punktu, dzīvniekiem, kuri identificēti saskaņā ar A iedaļas 1. līdz 6. punktu, papildus iepriekš, 1. punktā, minētajai informācijai, pavaddokumentā jānorāda katra dzīvnieka individuālais identificēšanas kods.

D. **Elektroniskā datubāze**

1. Elektroniskajā datubāzē par katru saimniecību jāietver vismaz šāda informācija:

— saimniecības identifikācijas kods,

— saimniecības adrese un ģeogrāfiskās koordinātas vai līdzvērtīga norāde uz saimniecības ģeogrāfisko atrašanās vietu,

— audzētāja nosaukums, adrese un nodarbošanās,

— dzīvnieku sugas,

— produkcijas veids,

— 7. panta 2. punktā minētās dzīvnieku inventarizācijas rezultāts un diena, kad tā notikusi,

— datu lauks, kas rezervēts kompetentajai iestādei un kur tā var ievadīt informāciju par dzīvnieka veselību, piemēram pārvietošanas ierobežojumus, statusu vai citu ar Kopienas vai valstu programmām saistītu svarīgu informāciju.

2. Saskaņā ar 8. pantu par katru dzīvnieku pārvietošanas gadījumu jābūt ierakstam. Ierakstā jābūt vismaz šādām ziņām:

— pārvietoto dzīvnieku skaits,

— identifikācijas kods saimniecībai, no kuras izved dzīvniekus,

— izbraukšanas diena,

— identifikācijas kods saimniecībai, kurā ieved dzīvniekus,

— ievešanas diena.